

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยว จังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยว จังหวัดระยอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษา คือ ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว ในจังหวัดระยอง (ที่มา: สำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง, 2553) จำนวน 122 คน เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (1970, p.608) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 92 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 5 ข้อ
2. ความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยว 7 ด้าน ได้แก่ ทรัพยากรการท่องเที่ยว การบริการการท่องเที่ยว การให้ข้อมูลข่าวสาร การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมความร่วมมือภาครัฐกับเอกชน การสร้างเสริมอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และการส่งเสริมอาชีพเพื่อรองรับการท่องเที่ยว จำนวน 25 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว ในจังหวัดระยอง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 92 คน ได้แบบสอบถามคืนมา จำนวน 92 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ โดยใช้ t-test และ F-test
4. เปรียบเทียบพหุคูณ เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.17 อายุ 30-40 ปี ร้อยละ 33.70 รองลงมา 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 32.61 สถานภาพสมรส ร้อยละ 69.57 รองลงมา โสด ร้อยละ 16.30 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 300,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 40.22 รองลงมา 100,000-200,000 บาท ร้อยละ 29.35 ประเภทของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว คือ ร้านอาหาร ร้อยละ 32.61 รองลงมา ที่พัก ร้อยละ 27.17

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยว ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

ทรัพยากรการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจมีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98-3.34$) ทุกรายการคือ

1. การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้สามารถรองรับกับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระยะยาว
2. การส่งเสริมฟื้นฟู ปรับปรุง วัฒนธรรมและประเพณีไทยของท้องถิ่น เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

3. การจัดทำแผนพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งทั้งระยะสั้นและระยะยาว
4. การสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว
ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับเพศชาย และเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 30 ปี, 30-40 ปี และ 50 ปีขึ้นไป
ทุกสถานภาพสมรส ทุกระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทุกประเภทของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการ
ท่องเที่ยว

การบริการการท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจมีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53-3.89$) จำนวน 3 รายการ คือ

1. การปรับปรุงเส้นทางคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว
ที่ได้มาตรฐาน
2. สถานที่พักผ่อน ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้านสินค้าของที่ระลึก สินค้าพื้นเมือง
และบริการอื่น ๆ มีอย่างเพียงพอและได้มาตรฐาน
3. รูปแบบของการให้บริการนำเที่ยว และบริการด้านต่าง ๆ หลากหลาย
ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับมีอายุ 50 ปีขึ้นไป สถานภาพสมรส มีรายได้ต่ำกว่า 100,000
บาท และ 200,001-300,000 บาท ธุรกิจประเภทที่พัก

การให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้ประกอบธุรกิจมีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{x} = 2.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.71-3.22$) ทุกรายการ คือ

1. การจัดทำแผนที่เส้นทางและแผนที่ท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง
ให้นักท่องเที่ยว
2. การพัฒนาระบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารด้วยโครงข่ายคอมพิวเตอร์
3. ศูนย์บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ
4. การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และการจัดกิจกรรมประกอบการ
ท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับเพศชาย และเพศหญิง อายุ 30-40 ปี, 41-50 ปี และ 50 ปีขึ้นไป
สถานภาพสมรส มีรายได้ต่ำกว่า 100,000 บาท, 200,001-300,000 บาท และ 300,000 บาทขึ้นไป ทุก
ประเภทของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ผู้ประกอบธุรกิจมีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.07-3.33$) ทุก
รายการ คือ

1. การประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวตามสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์
อินเทอร์เน็ต ฯลฯ

2. การจัดงานเทศกาลส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
3. การจัดกิจกรรมและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

4. การจัดทำป้ายโฆษณาเพื่อแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ และเหมาะสม ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับเพศชาย และเพศหญิง ทุกระดับอายุ สถานภาพ โสด มีรายได้ 100,000-200,000 บาท และ 300,000 บาทขึ้นไป ธุรกิจประเภทที่พัก ร้านอาหาร และสถานบริการ

การส่งเสริมความร่วมมือภาครัฐกับเอกชน ผู้ประกอบธุรกิจมีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.70$ -3.03) ทุกรายการ คือ

1. รัฐ เอกชน และประชาชนมีบทบาทร่วมแก้ไขหรือป้องกันปัญหากระทบการท่องเที่ยว

2. รัฐ กับเอกชนควรได้ร่วมจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

3. รัฐ เอกชนควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญค้นคว้าฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยว

ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับเพศชาย และเพศหญิง มีอายุ 30-40 ปี, 41-50 ปี และ 50 ปีขึ้นไป สถานภาพสมรส และหม้าย/หย่าร้าง มีรายได้ต่ำกว่า 100,000 บาท, 200,001-300,000 บาท และ 300,000 บาทขึ้นไป ทุกประเภทของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

การส่งเสริมอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจมีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.67$ -3.25) ทุกรายการ คือ

1. รัฐ เอกชน สนับสนุนปัจจัยให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความเร็วทางเทคโนโลยี เช่น เครื่องข่ายคอมพิวเตอร์ทั้งในและระหว่างประเทศ

2. รัฐ เอกชนร่วมกันจัดฝึกอบรมด้านภาษาต่างประเทศ เพื่อสะดวกแก่การบริการท่องเที่ยว

ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับเพศชาย และเพศหญิง มีอายุ 30-40 ปี, 41-50 ปี และ 50 ปีขึ้นไป สถานภาพสมรส และหม้าย/หย่าร้าง มีรายได้ 100,000-200,000 บาท, 200,001-300,000 บาท และ 300,000 บาทขึ้นไป ทุกประเภทของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

การส่งเสริมอาชีพเพื่อรองรับการท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจมีความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.88$ -3.15) ทุกรายการ คือ

1. รัฐกำกับดูแลให้ผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวได้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535

2. การมีพันธมิตรเครือข่ายอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว

3. รัฐร่วมเอกชนส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพต่าง ๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว

ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับเพศชาย และเพศหญิง อายุ 30-40 ปี, 41-50 ปี และ 50 ปีขึ้นไป ทุกสถานภาพสมรส ทุกระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทุกประเภทของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน ความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจที่มีสถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

ทรัพยากรการท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 รายการ คือ

1. การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้สามารถรองรับกับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระยะยาว

2. การส่งเสริม ฟื้นฟู ปรับปรุง วัฒนธรรมและประเพณีไทยของท้องถิ่น เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

การบริหารการท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 รายการ คือ ประสิทธิภาพมาตรการป้องกันรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

การให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้ประกอบธุรกิจที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 รายการ คือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และการจัดกิจกรรมประกอบการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 รายการ คือ ศูนย์บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ

การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 รายการ คือ

1. การประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวตามสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ

2. การจัดงานเทศกาลส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การส่งเสริมความร่วมมือภาครัฐกับเอกชน ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 รายการ คือ รัฐ เอกชนควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญค้นคว้าฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยว

การส่งเสริมอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 รายการ คือ รัฐ เอกชนร่วมกันจัดฝึกอบรมด้านภาษาต่างประเทศ เพื่อสะดวกแก่การบริการนักท่องเที่ยว

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว ต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวจังหวัดระยอง ได้ผลการวิจัยที่สามารถนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยว ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจมีความคิดเห็น โดยรวม ด้านการบริการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$) นอกนั้นมี 6 ด้าน คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยว การให้ข้อมูลข่าวสาร การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ การส่งเสริม

ความร่วมมือภาครัฐกับเอกชน การส่งเสริมอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และการส่งเสริมอาชีพเพื่อรองรับการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17, 2.99, 3.22, 2.87, 2.96$ และ 3.03 ตามลำดับ) ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิตติกา ทางชั้น (2550) ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานีในเชิงบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า 1. จังหวัดอุบลราชธานีมีจุดแข็งคือ มีแหล่งท่องเที่ยวหลายประเภท อยู่ในจุดยุทธศาสตร์ของประเทศ มีประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ แต่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไข จุดอ่อน คือ การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ถิ่นอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค กระบวนการวางแผนบุคลากร และการสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยว

2. ความรู้ ความคิดเห็นและทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกลยุทธ์การตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและบริการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.6567$) นอกนั้นมี 6 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง จากข้อค้นพบดังกล่าว ภาครัฐควรนำข้อมูลจากผลการวิจัยนี้ไปพัฒนาการท่องเที่ยวของทุกจังหวัด โดยกระตุ้นให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวให้ความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยว เช่น สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค การประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะการให้ความร่วมมือกับผู้ที่ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ทุกด้านมากขึ้น เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจทุกภาคและทุกจังหวัดของประเทศ ซึ่งมีสถานที่และสภาพแวดล้อมของธรรมชาติที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวอย่างมากมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ส่งผลต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของชุมชน และธุรกิจโดยรวม

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ พบว่า ความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐด้านการตลาดท่องเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจที่มีสถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

ทรัพยากรการท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้ประกอบธุรกิจที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีสถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับผลการวิจัยของศรายุทธ เสียมไหม (2550) ศึกษาเรื่องผลกระทบจากนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษา เกาะสุกร อำเภอประเหลียน จังหวัดตรัง ผลการศึกษาพบว่า 1. เจ้าหน้าที่ในองค์กรภาครัฐ นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจภาคเอกชน และประชาชนท้องถิ่น ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลกระทบต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2. เจ้าหน้าที่ในองค์กรภาครัฐ นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจภาคเอกชน และประชาชนท้องถิ่น ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และที่พักอาศัยในปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลกระทบต่อนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากข้อค้นพบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐยังไม่ชัดเจน และกระจายไปยังผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว และประชาชนในท้องถิ่น ไม่ทั่วถึงและไม่สม่ำเสมอ ดังนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบส่วนกลางที่ควบคุมทุกภาครัฐและจังหวัดทั่วประเทศจำเป็นต้องกระตุ้นให้หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบต่อการท่องเที่ยวโดยตรงมีความกระตือรือร้นต่อการท่องเที่ยว อำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภค โดยการประชุมและวางแผนร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง การประชุมควรดำเนินการโดยเป็นประจำ เช่น 3 เดือนครั้ง หรือ 6 เดือนครั้ง เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้เสนอแนวคิดต่าง ๆ รวมทั้งข้อขัดข้อง เพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน โดยเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้นำผลการประชุมมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ข้อเสนอแนะ

1. รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งส่วนกลางและจังหวัดทั่วประเทศ ควรร่วมมือกับผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่นในการประชาสัมพันธ์รวมทั้งสถานที่การท่องเที่ยว และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีของไทย เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว
2. จากข้อมูลที่ได้วิจัยในครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว และประชาชนท้องถิ่น ควรมีการพัฒนาในด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร และประชาสัมพันธ์ให้ดูน่าสนใจ โดยใช้วิธีการอย่างหลากหลาย สม่ำเสมอและทั่วถึง

3. จากข้อมูลที่ได้ ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวควรคำนึงถึงอายุ สถานภาพโสด สมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยว เพื่อปรับราคาค่าบริการการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยว นั่นคือมีความเหมาะสมที่นักท่องเที่ยวจะพาครอบครัวมาเที่ยวในราคาที่ยุติธรรม ไม่คิดราคาสูงเกินไป

4. ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความเห็นประสิทธิภาพมาตรการป้องกันรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ นอกจากนั้นรัฐและเอกชนควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญค้นคว้าฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี